

hr. Kristian Jensen, når han siger, at det her selvfølgelig vil betyde, at arbejdsgiverne må betale noget mere. Det er sådan set det, det går ud på: Når arbejdsgiverne vælger at skille sig af med arbejdskraft, jamen så må de også sørge for, at folk får noget, f.eks. hvis det er på en urimelig baggrund, eller hvis det bare er for at tjene nogle flere penge ved at flytte en arbejdsplads til udlandet, og så må arbejdsgiverne altså til lommerne. Så vi støtter fuldt og helt, at det er det, der skal blive konsekvensen af de ændringer, vi laver på det her område.

Så endelig til sidst om skattefritagelse for sparet hjemmeforbrug. Det lyder, som om det er en fejl, der er begået, da vi lavede det sidste gang. Den skal rettes op. Det støtter vi.

Vi kan også godt gå med genindførelse af en skattefri rejsegodtgørelse og til ændringer i satserne. Det er ikke noget, vi er vildt begejstrede for, for også her har vi jo det princip, at det var arbejdsgiveren, der burde dække det fuldt og helt. Men vi har alle sammen haft besøg af temmelig mange grupper, og vi er indstillede på at støtte, at der laves de her forbedringer for de grupper.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Først vil jeg sige, at principielt synes jeg, at ministeren har fået en tendens til at bunke for meget sammen i ét lovforslag.

Vi støtter det ønske, der er kommet fra Venstres side om at dele dette forslag op i to dele. Og jeg vil håbe, at ministeren fremover i højere grad vil komme med et lovforslag om ét tema og ikke så helt forskellige temaer knyttet sammen i et og samme lovforslag.

Vedrørende den sidste del, de ændrede satser og regler for skattefri rejsegodtgørelser, som fritages for sparet hjemmeforbrug til kost i forbindelse med tjenesterejser, mener vi, at ministeren her har taget et skridt i den rigtige retning. Der er nogle dele af det, som vi ønsker forbedret, men dér vil vi gå ind og stille ændringsforslag til forslaget.

Derimod finder vi, at der er problemer forbundet med den første del, ikke mindst ved fratrædelsesgodtgørelser. Her tænker vi ikke på de store fratrædelsesgodtgørelser på flere millioner, men med hensyn til de mange med mindre fratrædelsesgodtgørelser er vi meget betænkelige ved det, ministeren her foreslår, og det vil vi gerne have kulegravet noget under udvalgsarbejdet.

Så sidste del vil vi have forbedret. Når det gælder første del, må vi have vurderet konsekvenserne nøjere, men dér er vi kritiske og skeptiske.

Kim Behnke (FRI):

Sidst vi havde behandling af spørgsmål om diæter og rejsegodtgørelser osv., var som nævnt tidligere den 26. maj 1999. Ved den lejlighed havde jeg den fornøjelse at forære ministeren en bluse, hvorpå der klart og tydeligt stod »Stop«. Og det må man jo sige: I et eller andet omfang har det jo gjort indtryk på ministeren, men mere er der jo heller ikke at sige. For hvor regeringen efterlader det indtryk, at nu bliver der tale om en særlig favorabel behandling af de folk, der rejser som montører, håndværkere, handelsrejsende osv., så er der jo tale om, at man mere eller mindre blot lader være med at gennemføre en del af den planlagte straffeaktion.

Sammenligner vi det med de vilkår, der gælder i vores nærmeste nabolande, vil det jo stadig væk være sådan, at man f.eks. i Tyskland er berettiget til helt op til 745 kr. om dagen, i Holland 565 kr., i Sverige 565 kr., i Norge 565 kr., osv. Der er altså ikke tale om, at der er nogen, der kan føle, at de går herfra rige eller har deltaget i nogen gaveuddeling.

Så blev det fremført af den socialdemokratiske ordfører, at flere af de høringsberettigede havde udtrykt – hvad skal man sige? – om ikke begejstring så i hvert fald et ønske om, at forslaget blev gennemført. Og det er jo klart, for selv lidt har jo også ret, men mere er der heller ikke tale om i det her forslag.

Så blev det fremført, at min deltagelse nærmest var noget spontant opstået. Jeg er nødt til at minde om, at første gang, vi havde et samlet lovforslag om de her ting, var det nr. L 224 tilbage fra 1995, og så i forbindelse med eksportchaufførernes blokade i november 1996 fremsatte vi lovforslag nr. L 100, som helt præcist opgjorde de satser, som jeg og vi mener der bør være.

Så over til selve lovforslaget, som det er fremsat i dag:

Det med fratrædelsesgodtgørelserne er jo en lidt interessant sag, for første gang disse fratrædelsesgodtgørelser blev sat under lup, var, da trafikministeren, ganske vist mod skatteministerens anbefaling, gik ud og forærede tjenestemændene i Combis en hel årsløn for at slippe deres tjenemandsprivilegium. Og der gav det anledning til ganske mange problemer, fordi